

[Transcript] Et drab i familien / 2:4 - Flugten

Da han begynder i den sidste periode at komme trusler på min data, så kan jeg ikke klare mere, altså så vil jeg ikke have mere med ham at gøre.

Men det er også der, hvor jeg mener, at det går over i, at man virkelig har en bræst.

Og så handler det jo ikke længere om, at man vil straffe min mor, men så handler det mere om, at man bare vil være ond.

Det går nok gysligt.

Det her er historien om en familie, der bliver ødelagt inde fra.

Er en mand, der til sidst slår sin kone Elin i hjælp for øjnene af familien.

Et partner drab.

Så nyt sker i gennemsnit hver eneste måned i Danmark.

I serien her fortæller Elin sønder, søren og Christian om, hvad der skete i familien.

Elins bror Nils og hendes via inde, faster henne, fortæller os.

Avsnit to. Flugten.

Vi er i januar 21.21.

Søren er uvenner med sin far, og det har været en forfærdelig jul.

Familien aftaler at holde et familiemøde for at fortælle om problemerne.

Brøderne har mere og mere på fornemmelsen, at der er noget galt med deres far.

Han har en bræst af en eller anden slags, men de aner ikke, hvordan de skal fortælle ham det.

Christian søger rundt på nettet, og han mener, at det godt kan lide, at deres far kunne være deprimeret,

og måske endda sociopat.

Christian prænder det, han har fundet på nettet ud, og tager det med til familiemøde den 13. januar.

Vi sidder så ud til det der familiemøde, og inden der bliver sagt noget,

Christian ligger det her brev frem til mig og min mor og min far, og bliver så om at læse det.

Og så siger min far til min storebror, at hvis der var nogen, der fejlede noget, så må det jo være os.

Det er min mor informeret med min far om det er Peter, du skal gå i noget behandling, eller at der er undersøg, eller så kan jeg ikke være sammen med dig mere.

Om det vil han ikke, så vil den henløje at skille.

Det måtte være os, der fejlede noget.

Godt siger min mor, så kan jeg ikke mere.

Så skal vi ikke være sammen mere.

Fint sin far, så må jeg finde ud af, hvad vi skal dele det hele op.

Yes, tænkte jeg.

ændelig kom mor til at slippe for den idiot.

Men jeg visste også godt, at det ville ikke komme til at ske sådan der.

Man håber jo, det bliver sådan, det der er en onsdag, der går nogle dage henover weekenden.

Jeg følte 18 januar, hvor jeg sådan taler med min mor, så er det godt at sige, at han er i gang med manden, i pulieret hende tilbage.

Jeg prøver at forfatte på hende et par dage efter familiemet.

Det her er Niels, Elens bror og søren og Christians onkel.

Og skriver til hende, kan vi tale sammen i dag, så skriver hun tilbage.

Nej, det er måske bedre, at vi taler sammen i morgen.

Så skriver han til hende dagen efter.

Når kan vi ringe sammen.

[Transcript] Et drab i familien / 2:4 - Flugten

Nej, men hun var ikke sikker på, at hun kunne nå det i dag, kunne vi gøre det i morgen.
Nu ved jeg godt, hvad der foregår.
Nu er han i gang med, at manden pulier hende tilbage.
Hun har taget sin beslutning.
De har været igennem familievede.
Hun er så nødsligt og ydelagt af ham, at der ikke er ved nogen vej tilbage.
Det er lige vel lykkesam at få hende tilbage i forholdet.
Så jeg skriver til hende, at jeg vil virkelig gerne tale med dig,
fordi det her påvirker også meget.
Og så går der nogle timer, og så ringer hun til mig ud på aftenen, og står inde i sove,
altså hvor han ikke kan høre hende.
Og det første hun siger, at jeg tror godt, vi kan finde ud af det,
og så snakker hun lidt om, hvad de har tallet om.
Og jeg kan mærke, at alt det hun siger, det er det han har sagt til hende.
De ord, der kommer ud af hende, det er ikke hendes ord, det er hendes ord.
Og så siger de på bandet 6 år, du skal væk for ham nu.
For jeg siger ikke, at hun overlever ikke.
Det var min tanke, og det var en anden tanke,
end jeg har haft alle de andre gange, hvor der havde været optrækt til skildsmisse,
og konflikt og sådan noget.
Der havde jeg lige været fornæt med, at hun var stærkt nok til at kunne gennemføre det,
også selvom hun skulle blive i forholdet.
Men den her gang tænkte jeg, hun overlever det ikke, jeg kan ikke miste det ene til.
Det første hun siger er, jeg ved det godt.
Jeg siger, du ved godt, hvad han er i gang med hende.
Hun har gjort det så mange gange før, du ved det godt, jeg ved det godt.
Og det bliver ikke bedre.
Og jeg siger til hende, at du overlever ikke det her, hvis du bliver jo sammen.
Hun bliver ved med at gensætte det der sætning.
Jeg ved det godt, jeg ved det godt.
Og så på stedet får jeg den idé, at fordi jeg hele vejen igennem i de mange år
har oplevet, at man ikke kan have en fornuftig samtale med ham.
At den nødder ikke noget, hun får simpelthen gå ind til ham nu,
efter årets samtale og siger, vil du være ved, det kommer ikke til at fungere.
Og jeg bliver nødt til at gå, fordi det kan du ikke gøre med ham.
Så jeg siger til hende, jeg synes, du skal tage væk i morgen,
og så lægge et stykke papir på bordet, hvor du skriver, at du har taget væk,
og har brug for at være der selv i nogle dage, og han skal ikke kontakte dig,
og du er okay, jeg behøver ikke at bekymre sig.
Og det er så det. Så pakker du nogle af dine ting,
og du skal pakke så meget, at du kan være væk i flere dage,
fordi det her kommer ikke til at tage én eller to dage, det er en længere periode.
Og det er den idé, jeg har hun med på,
og så spørger jeg hende om, hun er i stand til at gå ned til ham igen,

[Transcript] Et drab i familien / 2:4 - Flugten

og lades om ingenting, så siger han, det kan hun godt.
Hun siger bare, at hun skulle hilse for mig,
og jeg håber, at det ville gå den godt, og de kommer igennem det og sådan noget.
Og det gennemfører hun så også.
Og dagen efter tager hun hjem fra arbejde, og pakker nogle ting,
noget i tøj og sin computer og iPad osv.
Og det bliver så sådan, at min mor, hun bliver nede til at flygte dig fra,
så hun kan være i ro og tænke, og det gør hun så på min fødselsdag.
Og der har vi så aftalt, at søren skal hente hende i hjemmet,
og tanken ind i hende, at hun bare skal køre med ham ud,
til hvor han bor i en lille by uden for Horsens.
10-15 minutter væk i bil.
Så det virker ikke så dramatisk.
Hun skal bare tage derude og lige død,
få lidt luft i maven, og frisk luft i hovedet,
og være sig selv,
og få lov at agere uden, at hun føler sig presset ham.
Men da hun så kommer derude, så ringer hun til mig,
og vi snakker lidt over, hvordan det er gået,
og hun har fået skrevet brev,
og hun fortæller om, hvordan hun har formulerede det,
og det lyder altså egentlig okay.
Og så har hun spillet spændt på, hvordan han reagerer,
og så videre.
Jeg spørger hvordan tror du, at han reagerer.
Og så siger hun til mig om, at hun næsten er tænkt på det på foran,
at enten vil han sætte sig ned og græde,
eller så splitter han hele huset ad.
Hvor så jeg svarer, men der er jo også en tredje mulighed,
som er, at han sætter sig ud i sådan en bil,
og kører efter dig for at finde ud af, hvor du er.
Sige du, at jeg ikke er sikker her, svarer hun så.
Og så går det jo også op for mig,
hvad det er, vi har sat i værk,
og hvor kompliceret det er.
Og på måde også var farligt der.
Og så bliver vi altrede, fordi søren blandt også i samtalen,
enige om, at så, som hun simpelthen tager til København,
fordi sådan, så har han jo ikke lige en adheden af hende.
Jeg kører hende til Nyborg med hund af Skrækslan.
Altså hun er simpelthen Skrækslan for,
hvordan han reagerer på det her bølge, hun har lagt til ham.
Selvom vi er jo 3-4 dage for inde,
havde sagt, at de skulle ikke være sammen,

[Transcript] Et drab i familien / 2:4 - Flugten

og vi ankommer ud på eftermiddagen,
og sidder og venter, hopper over i sørensbil,
og sidder og snakker sammen, og sidder og venter,
og spørger, hvordan hun har det,
og hun har det selvfølgelig meget skidt og ondt i maven,
og alt muligt andet, men hun sidder først og frem,
der kigger på sin telefon, fordi hun er spændt på,
om han ikke reagerer, når han kommer hjem og ser det i brev.
Han har altid åbenbart den vand,
at han ringer til hende, når han tager for arbejde.
Nu kører for arbejde, og så har han en time hjemme,
når han er i kørsel.
Og det gør han ikke den dag.
Er en eller anden underlig grund ringer han ikke til hende,
og han skriver heller ikke til hende.
Så han får ingen besked,
og da vi lige kan se, at nu er klokken blevet fem,
og han har været hjemme i hvert fald en halv time,
så bliver vi en om, at nu kører vi altså mod København,
der er en grund til at sidde her og vente på reaktioner.
Og samtidig går det op for os,
at det er den 18. januar, og det er i sørens første dag.
Så det bliver bortført hans mor,
og det gør han jo også selv,
på sin egen første dag.
Så vi ønsker ham til lykke,
at han siger, at den dag er ødelagt.
Den er jo ødelagt.
Det er jo ikke noget godt med denne her dag.
Men da hun kommer...
Alerede på vejen til København kan vi mærke,
at hun er...
at hun falder sammen,
fordi nu er hun væk fra ham.
Men hun kan heller ikke finde ud af noget.
Altså snakker vi om noget helt praktisk,
hvad vi skal spise,
eller hvad der skal ske, så kan hun ikke finde ud.
Og hun kan ikke tage stilling til noget som anden ting.
Det må vi finde ud af.
Altså hun pludselig retter det hele bare sammen i hende.
Og da vi kommer til København,
lægger hun sig ind i vores seng,
og krypper sammen,

og...
Ligger som en lille...
lille dyre,
og...
er helt opløst.
Og...
Hun er...
Hun er væsket ude.
Elin bliver i København,
men noget kortere end dem omkring hende,
havde regnet med.
Hun savner sit job,
sine sønder og børnebørn,
og vender hjem til Horsens.
Hun bor hos en kollega fra Tanleekliniken,
hos Fasterhane,
hos Søren,
og i Laadeværelse.
Indtil hun ringer til et krisessenter,
hvor hun med det samme får plads,
og flytter ind.
Men imens alt det her sker,
så oplever Søren det som om,
det aldrig helt går op for deres far,
at de skal skille os.
Og så bliver der holdt endnu et familiemøde.
Fordi det er mindent, at vi skal have tingene op,
da hjemme.
Men han er bare så klam.
Det er det,
det er det
bedste ord, der sådan kan beskrive ham.
Og så spørger han,
hvad synes I drenge,
synes I også, at vi skal skille os.
Og jeg er uhovedet til at sige, ja.
Og så ignorerer han bare lige som min,
og så spørger han Christian.
Synes du også, at vi skal skille os.
Ja, det synes han også, for det fungerer ikke sådan her.
Du vil jo ikke, da der går i behandling,
eller noget som helst.
Øhm...
Og det her møde, som egentlig skulle være

[Transcript] Et drab i familien / 2:4 - Flugten

det første bodelingsmøde,
det er,
det tager jo totalen drejninger, der bliver,
og der kommer ikke til at være noget i bodeling,
ved det møde der. Så det så,
da vi kører derfra, er egentlig ingenting
løst.
De næste uger her,
det er,
hver eneste gang, min mor har talt med min far i telefonen,
så manipulerer han,
og manipulerer han til de enere,
de andre, de tredje,
og til sidst så bliver hun nødt til at lukke telefonen for ham,
så han ikke kan ringe til hende.
Men så er det jo så også andre, han begynder at ringe til.
Og han bliver sådan,
mere og mere,
mere og mere unskabsfullt,
og troer,
og han siger,
sådan noget med,
at
han kan sagtens finde, hvor hun er,
og,
da siger han også til min gode,
det er, at jeg har taget
min mor fra ham,
det vil jo være det samme,
ligner som hvis jeg kommer ud og tager
Victoria fra jer.
Han ringer rigtig mange gange,
som om, at han vil komme ud og tage vores barn for os,
hvilket er
så gyseligt.
Og i den her,
de to måneder,
to og en halv måneders periode,
der har jeg to gange sendt min familie,
altså min kone
og mit barn
ud af huset,
og sidde deroppe hele natten,
også det, jeg skulle op på arbejde kl. 5,

[Transcript] Et drab i familien / 2:4 - Flugten

fordi jeg var bange foran at komme og slå dem ihjel.
Søren og Christian lukker fullstendig af
for deres far.
De er bange for ham,
og det er snart kun deres fastere han,
der har kontakt til ham.
Han er også ude til bodelingen
et par måneder senere,
og ser sin bror skyde Elin.
Jeg var veninde med Elin,
og har været veninde med hende lige siden,
hun var,
før de lærte hinanden,
at kende Elin og Peter,
så det er jo nærmest
45 år siden,
mindst,
fordi jeg var i lager, hvor hun arbejdede
tandlige,
og så blev vi rigtig gode veninder,
og så var hun lært min storebror at kende.
Elin var bare en super sød pige,
og hun var,
hun må have altid været mega hjælp,
og
hun var bare et rigtig dejligt menneske,
og virket en i altid glad,
trods det, at hun måske ikke altid var glad.
Så hun altid mødte Elin
med et stort smil,
og hun var bare en dejlig pige,
jeg arbejdede sammen med os,
så da var vi meget sammen
en gang, indtil Peter
han kom ind i,
så gjorde han lige som hvad han kunne
for at afskære os fra hinanden,
men det lykkes ham jo aldrig helt.
Mit forhold til min bror,
det har aldrig været sådan,
det har ikke været noget,
som jeg har ikke følt mig at trykke i ham,
han har heller aldrig gjort
noget for mig,

trods jeg var lille søster til ham,
han har aldrig været sådan en,
der har kommet at hjælpe mig,
eller støtte mig i noget,
han har tvært i måde,
han har været meget sjov på mig
hele mit liv,
jeg kan ikke huske, at han ikke har været sjov på mig,
han har
irriteret,
og drillet både meget,
min anden bror hæning,
han har altid bare
været på den måde,
så man ikke har den der
kærlighedsforhold til en stor bror,
men trods det alligevel,
har jeg jo holdt af ham alligevel,
trods det, at han egentlig ikke
har fortjent det,
fordi han har egentlig aldrig været sådan en særlig søde overfor mig,
jeg havde også en del angst
for at være alene med ham dengang,
jeg var barn,
fordi han en gang har slået mig så hun,
der hvor vi er bide ham,
så har hun i dør åbning ind til stuen,
og det var
ret
ubehageligt, så efter der,
jeg turde simpelthen ikke at være alene med ham,
hjemme.
Faste Hanne hjælper sin bror med nogle praktiske ting,
i perioden var skildsmisen stort på,
og en dag i slutningen af februar,
skal hun hjem til ham,
for at klippe ham.
Jeg havde und i maven, og jeg følte mig dårlig til pas,
og jeg kan huske, at da jeg kørte,
derude af, at jeg bad virkelig til Gud,
og jeg kom helt ud igen,
fordi jeg var
simpelthen så bange for at skulle ind,
jeg følte, at

[Transcript] Et drab i familien / 2:4 - Flugten

jeg følte, at det var helt forkert,
at det der skulle ske,
og da jeg kom dårlig ud,
først så prøvede jeg på,
at være ligesom jeg plejer at være,
når jeg sagde, at om en dour, der gjorde regner,
det sætter pæn ud,
og hvor han sådan egentlig,
han synes du det, om det er dejligt,
og sådan noget, hvor han egentlig var
okay,
lige til at begynde med,
og så da jeg skulle klippe ham,
og så noget, der var han så mærkelig,
han var bare mærkelig opført sådan,
og ligesom om, at ja, du skal trykke så en ting,
du skal gøre sådan, du skal gøre sådan,
og så når han var så meget kommenterende,
og svete,
det var bare slet ikke en behagelige situation at stå i,
og da lige pusset på et tidspunkt,
så sidder vi ved Spisebord,
der hvor han så går han ind i hverelse,
inden han har et kontor,
inden han er inden i,
og bliver væk,
og da bliver jeg mindst til rigtig virkelig bange,
fordi jeg føler,
han er inden at hente et eller andet,
og jeg visste ikke, om det var,
jeg var bange for, at det var ikke at være,
men,
og så siger, hvad laver du derinde,
og så siger han,
at det,
jeg kommer lige om lidt,
han peter, hvad laver du, siger jeg så,
og så siger han,
da han så kom ud derinde fra,
jeg skulle bare lige tage
en sorte vand, siger han så,
vil du ikke have en sorte vand?
Nej, siger jeg så, allers tak,
jeg er til at hjemme af, så siger han,

[Transcript] Et drab i familien / 2:4 - Flugten

og så begynder han at hyle,
helt vildt at stå,
sådan rigtig, så noget hyl,
og siger, at det bliver nødt
til at fortælle dig noget, siger han så,
og jeg tænker, hvor gud, hvad nu,
jeg har skrevet noget selvmorspræve, siger han så,
og det ligger herinde på
skrivebord, på computeren.
Faster hannes oplevelse med Peter selvmorspræve,
gør for alle, hvor familien bange.
Peter og Jæger, og de ved,
at våbenskabet i kælderen, er full af våben
og ammunition.
I følge, faster hanne,
fortal Peter ikke blot, at han havde skrevet
et selvmorspræve.
Han sagde også, at han ville tage Elin
med i graven,
så hun kontakter politiet.
Jeg siger til ham,
politibetændende, at han har troet med,
at han ville tage livet af sig selv,
og han har lavet et selvmorspræve,
og så siger han, at jeg bliver nødt
til at reagere på det, du siger,
og så kører vi altså ud og fjerner
de våben i dag.
Og så siger jeg, at jeg skal lige det,
jeg bliver nødt til det, og sådan noget, fordi
jeg havde det også dårligt, jeg ville ikke ødelægge livet for min storevård,
fordi jeg vidste, de våben,
jeg havde høvet meget for ham.
Og så det var så meget,
jeg følte mig så forkert,
og jeg følte, at jeg ødelægte for alle,
men han sagde, at det ikke er din beslutning,
det er noget, vi bestemmer til ham.
Og min mor
havde så kontakt fra mig
tilbage med politiet
af, hvad jeg vidste af,
over de næste uger,
hvor hun egentlig prøvede på at få lavet en tillholdsdrag,

[Transcript] Et drab i familien / 2:4 - Flugten

så han kan lave hende være i fred.
Og min mor prøvede egentlig også på,
at få fat i sådan en overfalselarm.
Så der er jo altså noget frygt.
Politiet henter våbne,
men det er for Hendrik Peter,
jeg skyede Elin til borddelingen
en måned senere,
for han får i mellemtiden fat i et nyt våb.
Og så kommer Geværret ud i sådan her.
Med fingeren paus har jeg en signal lige på min sted.
Med fingeren paus har jeg en signal lige på min sted.
Det er den næste afsnit.
Peter Just blev i foråret 22.
i dømt 14-års fængsel
i byrretten i Horsens,
formåret på Elin Frank Just.
Peter Just erklærede sig oskyldig,
og forklarede, at drabet var et uheld.
Sagen blev anged til landsretten,
der stadig fæstede dommen på 14 år
i december 2022.
Peter Just er blevet forlagt i udtalelser,
der fremsættes om ham i programmet.
Han skriver til os,
at han kan tilbagevise alle udtalelser,
men ikke ønsker at kommentere yderligere.
Vi har forlagt i udtalelser om
politiet sageren,
som kommer frem i afsnittet her,
for Sydøstjyllands politi.
En talsperson skriver,
Sydøstjyllands politi har dybt respekt
for de pågældende familiemedlemmer,
der utvilsamt har været ude
for nogle forfærdelige og traumatiserende
oplevelser.
Vi har i politikræsen
generelt stort fokus på sager,
der involverer for eksempel stalking
og psykisk partnervold,
og vi tager området meget alvorligt.
I den konkrete sag viser beslaglæggelsen
af våbende, at den blev taget meget alvorligt.

Og så snart, der var et grundlag for
at anledning til konkrete indgripen,
så skete det.

Sydøstjyllands politi
underrettet er egen drift
den uafhængige politiklagemyndighed
med henblik på en vurdering af
og myndigheden fandt anledning
til nærmere at undersøge vores dispositioner
op til drabet.
Det medler tidigt ikke tilfældet.